

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de i Betænkningen stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Thomas Larsen): Ved denne 2den Behandling af det foreliggende Forslag er jeg i det glædelige Tilfælde at kunne fatte mig meget kort. Den Gang, Forslaget om anerkendte Arbejdsløshedskasser var til 1ste Behandling, blev dette Forslag, som var udarbejdet af den nedsatte Kommission, modtaget med meget stor Velvillie fra alle Sider, saavel fra Tingets som fra den højtærede Indenrigsministers Side. Alle politiske Partier sluttede sig til Tanken om, at der maatte gøres noget for at skabe en Arbejdsløshedsforsikring, og udtalte sig for Nødvendigheden af en saadan. Det samme har været Tilfældet under Udvalgets Arbejde. Der har ikke været nogen som helst Uenighed — saaledes som det ogsaa fremgaar af Betænkningen — om, at man burde gaa til at gennemføre denne Sag og væsentligst efter de samme Principper, som vare foreslaaede af Kommissionen.

Det siger sig selv, at der indenfor Udvalget ligesom ogsaa i Kommissionen har gjort sig forskellige Anskuelse gældende med Hensyn til Lovforslagets enkelte Bestemmelser. I Kommissionen var der saaledes divergerende Anskuelse med Hensyn til Kommunitilskuddene. Spørgsmaalet om, hvorvidt Kommunitilskuddet skulde være obligatorisk eller frivilligt, var saaledes meget omstridt, og ligeledes var der en Tanke fremme, som har givet sig Udtryk i en Mindretalsbetænkning i Kommissionens Forslag, om at give Kommunerne en mere fremskuddt Stilling med Hensyn til Forsikringen, medens dog Frivilligheden for Kommunernes Vedkommende er bleven bibeholdt. Det siger sig selv, at de samme Tanker have fundet Udtryk indenfor Udvalget, og det er saa meget naturligere, som Udvalget til Dels bestaar af de samme Medlemmer, som tidligere have arbejdet i Kommissionen. Disse afvigende Anskuelse have ogsaa givet sig Udtryk i Udvalgets Betænkning. Et enkelt Medlem, som ikke var Medlem af Kommissionen, har i Udvalget fremsat Ønske om, at der i Forslaget maatte blive optaget en Laanebestemmelse af samme Art som den, der var foreslaet i Poul Ras-

musens Forslag, og dette ærede Medlem har ogsaa formet sine Tanker i et Afsnit af Betænkningen. Men det er glædeligt at kunne sige, at selv dette ærede Medlem har ikke villet gøre nogen særlig Indstilling, men har fulgt os andre, saa at der foreligger en fuldstændig fælles Indstilling for det høje Ting angaaende Sagen, hvilket synes mig at varsle godt for Forslagets Ophøjelse til Lov.

Efter disse Bemærkninger skal jeg gaa over til at omtale de enkelte Ændringsforslag, af hvilke der er stillet en Del. De ere dog ikke stærkt indgribende og berøre næsten ikke de Principper, som ligge til Grund for Forslaget. Ændringsforslagene ere enten stillede af Indenrigsministeren og tiltraadte af Udvalget eller stillede af Udvalget med Tilslutning af Indenrigsministeren og gaa nærmest ud paa at tydeliggøre enkelte Bestemmelser, som maaske kunde synes at være noget uklart affattede.

Ændringsforslag Nr. 1 til § 1 er egentlig, kan man sige, rent redaktionelt. Under 1ste Behandling blev det omtalt, at det ikke fremgik klart af Lovforslagets § 1, at saadanne Arbejdere, som havde Kontorvirksomhed, ogsaa kunde komme ind under Loven om Arbejdsløshedskasser. Dette har dog hele Tiden været Forudsætningen ved Lovens Udarbejdelse i Kommissionen. Ministeren har ønsket det tydeligere udtrykt i Loven, og Ændringen gaar altsaa ud paa udtrykkelig at fastslaa, at Kontorarbejdere ogsaa kunne komme ind under Loven.

Ændringsforslag Nr. 2 til § 2 er ogsaa stillet af Indenrigsministeren og tiltraadt af Udvalget. Det gaar ud paa at give Indenrigsministeren Bemyndigelse til i visse Tilfælde at kunne nægte en Kasse Anerkendelse. Ved Sygekasseloven har man gjort Erfaringer, der vise, at det er nødvendigt at indsætte en saadan Bestemmelse i Loven, idet der tidt indenfor en oprettet Kasses naturlige Omraade af forskellige mere personlige Grunde er gjort Forsøg paa at oprette en konkurrerende Kasse. Da disse personlige Forhold meget ofte kunne bevirke, at hele Virksomheden ikke bliver saa god og ikke bliver til den Fordel for Arbejderne, som den skulde være, har man ment, det var rigtigt, hvor saadanne Forhold skulde gøre sig gældende ved Oprettelsen af en Arbejdsløshedskasse, at Ministeren fik Bemyndigelse til at nægte en saadan Kasse Anerkendelse. Udvalget har fundet denne Tanke naturlig og har sluttet sig til den.